

Een huis vol

Blijspel in drie bedrijven

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HUIS VOL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VERA VREEMAN - zakenvrouw

DINI - volkvrouw

CISKA - sekte-aanhangster

MARLOES - studente

DINI'S MOEDER

DIRK - Dini's man

MARK - Marloes' vriendje

Het stuk speelt zich af in Vera's gehuurde woning, in de huidige tijd.

EERSTE BEDRIJF: Een namiddag.

TWEEDE BEDRIJF: Twee weken later.

DERDE BEDRIJF: Eerste scene: Twee weken later. Een avond. Tweede scene: Dezelfde avond, een uur later.

Een vrouw, type zakenvrouw, komt gehaast de woning binnen. Het is een stijlvol ingerichte huiskamer, met een bank, een tafel, twee stoelen en een televisie. Een deur gaat naar de hal/ trappen en toilet, een andere deur is de buitendeur. De vrouw; VERA VREEMAN, gaat op de bank zitten telefoneren. Ze heeft zo'n draagbare telefoon.

VERA: Hallo, Ingrid? Ja, met mij... Nee, ik ben net thuis? Nog iets gebeurd terwijl ik weg was? Nee, goed... even ter zake dan... *(staat op en loopt rond)* Heb je het contract bij de hand? *(veegt een onzichtbaar pluisje van haar schouder)* Zoek het dan, er is een deadline, het moet af zijn over... *(kijkt op haar horloge, die blijkt ze niet om te hebben)* Hee, ik ben mijn hologe kwijt... *(kijkt op een andere klok, die ergens aan de muur hangt, waar de zaal zit)* De deadline is over een uur, dus zoek in vredesnaam dat contract, wil je? *(loopt rond)* Waar heb ik in nou mijn horloge weer gelaten. *(zoekt overal gedurende het gesprek)* Heb je het? Goed zoek het tweede artikel, sub drie.. de derde regel... Ja... oke, verander de tweede regel en schrap de derde, heb je dat? *(kijkt onder de kussens)* Dan die afspraak met die accountant morgen... ja om tien uur, kun je die verzetten naar overmorgen? Ik zit morgen de hele dag met die mensen van Testron over dat fusiecontract... *(kijkt zelfs in de suikerpot, die op tafel staat)* Ingrid, iets heel anders; heb jij op kantoor ergens mijn horloge gezien... *(zoekt verder)* Ja, die gouden, die ik van Robert heb gekregen afgelopen kerst... *(gaat op haar knieën en kijkt onder de bank)* Nee? Nou ja, laat maar... *(staat weer op)* Zorg jij nou maar dat dat contract in orde komt, goed? Of heb je nog vragen? Prima.. Ligt er ook geen horloge op mijn buro, daar naast die plant... Nee? *(gaat uitgeput even zitten op de bank)* Als ik die kwijt ben, zal Robert woedend zijn... ja, zelfs nu we uit elkaar zijn nog, ja... hij vond dat horloge mooier dan ik eigenlijk... *(luistert)* Wat? *(knoopt haar jasje los, ze is deftig, executive, gekleed, een beetje mannelijk)* Nee, dat heb ik al geregeld, bel alleen Van Wouterssem even voor de go-ahead... *(staat weer op en doet haar jasje uit, met de telefoon klungelend)* Wat? *(merkt dat ze het jasje niet uitkrijgt zonder de telefoon neer te leggen)* Wacht even, wacht even, blijf aan de lijn, ik moet je even neerleggen... *(legt de telefoon neer en doet het jasje uit. Dan pakt ze de telefoon weer op)* Hallo? Ja, ben ik weer, dus heb je dat allemaal? Oh, en koop me alsjeblieft een waterkoker morgen, ik sta stijf van het alleen maar koffie drinken de hele dag... ja, oke, en als... *(bel gaat)* Als je toch de stad in gaat, koop een bos bloemen voor Gerritsen, zijn vrouw is morgen jarig... Ing, ik moet hangen, er is iemand aan de deur, ik zie je morgen... dag... *(Ze klikt het ding uit, legt neer en loopt naar de deur. Ze doet snel haar jasje weer aan en kapsel*

beter, hoewel het nog perfect zat. De deur gaat open en een morsig uitzijende man, de heer Blok, komt binnen) Oh, meneer Blok... goedenavond... Dat is een verrassing. Komt u binnen... (maar hij is al binnen)

BLOK: Een goedavond... *(gaat zitten op de bank)*

VERA: Gaat u zitten....

BLOK: Mevrouw Vreeman... *(gaat er bij zitten of hij thuis is)* Hoelang ben ik hier nou huismeester, in dit gebouw? Weet u dat?

VERA: Al eeuwig, bij mijn weten...

BLOK: Juist... *(Vera blijft afwachgend bij de bank staan, duidelijk liever hebbend dat hij weer weggaat)* En weet u wat er vanochtend gebeurd is?

VERA: Meneer Blok, ik heb het erg druk...

BLOK: Die mooie meneer van Zaal van 23, u kent hem?

VERA: Die advocaat een etage lager, ja, ja...

BLOK: Ja, die vlotte jongen. *(kijkt Vera aan)* Die bleek zijn woning onder te verhuren.

VERA *(kijkt op haar horloge, die is er niet, dus maar weer op de klok. Niet geïnteresseerd)*: Oh...

BLOK: Onderverhuren, de vloek van deze tijd, mevrouw...

VERA: Jaja, maar weet u, ik...

BLOK: Daar kan ik natuurlijk geen medelijden mee hebben...

VERA: Nee, natuurlijk niet..

BLOK: Die hebben we er natuurlijk meteen uit moeten zetten!

VERA: Ja... oh ja?

BLOK: Of, beter gezegd; eruit moeten donderen! *(Vera schrikt van die kwade reactie)* Zo in zijn kladen gepakt en hup! Zo doe ik dat met tuig, met zijn mooie praatjes altijd, huh! *(staat op en loopt naar Vera)* Want als ik ergens een hekel aan heb, dan is het wel aan mensen, die mij proberen te belazeren.. als ze dat al proberen... *(loopt langs haar, langs de muur)* Hee... *(gaat met zijn hand langs de muur)* Wacht eens even... Heeft u deze wand misschien geschilderd?

VERA: Eh...

BLOK: Die was toch altijd wit?

VERA: Ja, maar, ik ben toch vrij mijn muren de kleur te geven die ik wil, of niet?

BLOK: Natuurlijk, natuurlijk, ik zou alleen graag hebben dat u mij even meldt als u ingrijpende veranderingen aan de woning aanbrengt, mevrouw...

VERA: Wat nou, ingrijpend, een beetje verf? Nou ja! Ik ben vrij om hier te schilderen, zeg!

BLOK: Oh, natuurlijk, natuurlijk. Maar gewoon even... tact, begrijpt u?

(dan haalt hij een papier uit zijn binnenzak, en legt het op de bank)
Alstublieft...

VERA: Wat is dat?

BLOK: Dat is nogmaals een kopie van onze reglementen, ik heb de regel nummer vijf, over het verbod van onderhuur, nog even onderstreept...

VERA: Onderhuur, maar ik zou nooit aan iemand onderverhuren! *(de heer Blok loopt naar de deur)*

BLOK: Een bijzonder prettige avond verder nog, mevrouw, en u weet, u kunt altijd op mij rekenen...

VERA *(ijzig)*: Dank u wel, goedeavond...

Blok af. Vera gaat zitten, uitgeput. Ze wil weer op haar horloge kijken, maar die is nog steeds verdwenen.

VERA: Oh, nee... *(begint weer op de bank te zoeken, achter het kussen)*
Waar is dat vervloekte ding toch... *(dan gaat de bel weer)* Oh, nee...
(Ze doet open. Een beetje treurig gekleed dametje, Ciska, komt binnen. Ze heeft een foldertje in haar hand, die ze naar Vera ophoudt. Vera is echter nog steeds aan het zoeken naar het horloge, die ze nu ergens bij de voordeur vermoedt)

CISKA: Bent u zoekende?

VERA: Ja...

CISKA *(beetje verbaasd op dat snelle antwoord)*: Oh..

VERA: Naar mijn horloge...

CISKA: Oh... *(Vera blijft verder zoeken. Ze speurt nu het tapijt bij de voordeur af)* Eh... *(weet niet zo goed wat te doen. Dan begint ze te helpen, om zich heen kijkend)* Hoe, eh.. hoe zag het horloge eruit, ongeveer, misschien kan ik...

VERA: Goud, witgoud...

CISKA: Witgoud, mooi.. eh... *(zoeken samen)* Ik ben ook altijd alles kwijt, ik ben zo verstrooid, laatst was ik mijn contactlensen kwijt... heeft u daar gekeken? *(wijst op de bank)*

VERA: Van onder tot boven.

CISKA: Nou, het is lastig zoeken, dat kunt u zich wel voorstellen, en dan nog zonder lenzen ook... ik zag dus ook nog niet eens iets...

VERA: Ik vind het zo irritant... *(Ciska houdt even op met zoeken)*

CISKA: Oh, sorry, hoor, ik wilde niet...

VERA: Nee, nee, u vind ik niet irritant, dat ik dat rotting nergens vinden kan, dat vind ik irritant...

CISKA: Oh... *(gaat verder met zoeken)*

VERA: Integendeel, ik vindt het erg sympathiek dat u mijn helpt... Waar

kwam u eigenlijk voor?

CISKA: Eh... *(niest)*

VERA: Gezondheid.

CISKA: Dank u... Ik kom u de weg tonen...

VERA: Welke weg?

CISKA: De weg naar geluk en.. *(niest weer)* En gezondheid...

VERA: Aha, en u heeft die weg gevonden, begrijp ik...

CISKA: Ja, de leer van... de leer van Davurka... de Leer van het Licht...

VERA: Goed idee...

CISKA: Vind u, maar ik heb u nog helemaal niet verteld wat het inhoudt..

VERA: Nee, goed idee even een lichtje aan te doen, zoekt zoveel beter...

(knipt het licht aan. Wij zien geen verschil)

CISKA: Oh!

VERA: Wat is er? Heeft u wat gevonden?

CISKA: Nee, nee, maar, wat woont u mooi!

VERA: Ach..

CISKA: Prachtig en zo ruim en groot...

VERA: Ja, en duur ook...

CISKA: Nou, wat is dat nou even toevallig dat u er over begint...!

VERA: Waarover? *(Ciska gaat droevig op de bank zitten. Vera komt bij haar staan)* Eh, is alles goed met u..?

CISKA: Ik moet over twee dagen mijn huis uit...

VERA: Oh, jee... *(Ciska begint te huilen)* Oh, ook dat nog... *(gaat bij haar zitten)* Volgens mij bent u zelf een klein beetje zoekende, nietwaar?

CISKA: Jaah!

VERA: Oh, jeetje.. kan ik.. kan ik misschien iets voor u doen...

CISKA: Ja, maar dat doet u toch nooit...

VERA: Ja, natuurlijk, kom op, zeg het maar. Wilt u misschien een glasje water, of een asprientje?

CISKA: Mag ik bij u komen wonen?

VERA: Wat?

CISKA: Zie je wel, dat doe je toch nooit... *(haalt weer uit)*

VERA: Ehm... nou, misschien...

CISKA: Het is maar voor even..

VERA: Maar...

CISKA *(kijkt Vera zeer verdrietig aan)*: Ik heb niets meer...

VERA: Maar ik ben geen eigenaar, dat kan ik helemaal niet doen...

CISKA: Het is maar voor een paar dagen, tot ik iets anders heb... *(Vera kijkt haar aan)*

VERA: Oke, maar voor maar een paar dagen!

CISKA *(springt op, opeens helemaal niet verdrietig meer)*: Oh, moge Davurka met je zijn!

VERA: Wie?

CISKA: Ik ga meteen mijn spullen halen! *(rent dan naar de deur, dan merkt ze dat een blaadje in haar handen heeft. Ze loopt weer terug naar Vera)* Hier, helmaal gratis voor jou! *(rent de deur uit. Vera kijkt naar het pamflet in haar handen)*

VERA: De enige ware weg voor de zoekenden... *(dan gaat de telefoon)* Hallo? *(doet haar schoenen uit)* Oh, hallo.. ja.... wat? *(trapt haar ene schoen uit)* Oh, ik ben dood, echt totaal overleden.. zo moe... hoezo? Gewoon werk en zo... oh, ja, leuk kom morgen langs, of nee, wacht, kan niet, ik heb al iemand te gast. Ene.. nee, je kent haar niet... gewoon aan de deur, ze had geen huis meer... *(trapt haar andere schoen ook uit)* Weet ik, weet ik, maar ze is zo zielig... ja, ik weet het, ik ben veels te goed... Hee, maar ik moet ophangen, ik moet nog wat werk doen... Ach, kom morgen evengoed maar langs, het huis is toch groot genoeg voor drie mensen... Goed, tot morgen... Wat? *(dan gaat de bel)* Oh, nee, wat nou weer! *(staat op)* Susan? Ik moet op hangen, er is iemand aan de deur, ik bel je nog wel.. *(Ze legt de telefoon neer en loopt naar de deur. Als ze open doet komt Marloes binnen, verlegen, met koffer)* Ja?

MARLOES: Eh, hallo... ik.. eh... ben op zoek naar uw buurman, van hiernaast, weet u toevallig waar die is?

VERA: Nee. Ik zie niet zoveel van mijn buurman, beetje vreemd type, geloof ik...

MARLOES: Uw buurman is mijn vader..

VERA: Oh, sorry...

MARLOES: Hij is veel op zakenreis...

VERA: Oh, op die manier...

MARLOES: Naar het buitenland... hij heeft een fantastische baan, hij reist erg veel... ik mag soms met hem mee.. heel soms...

VERA: Dat is leuk voor je... *(Marloes begint te huilen)* Oh, hemel! Wat krijgen we nu weer... *(Marloes zet dramatisch haar koffer neer. Vera leidt haar naar de bank)* Kom, ga even zitten, rustig nou maar... *(Marloes geeft weer een lange huil-uithaal)* Wat is er nou allemaal? *(ze zitten)*

MARLOES: Ik wordt straks op straat gezet, ik wilde naar mijn vader... om bij hem te logeren tot ik weer een nieuwe kamer had... en nou is tie d'r niet! *(weer een uithaal)*

VERA: Nou, hij zal binnen een paar dagen wel terug zijn...

MARLOES: Ja, maar waar moet ik intussen slapen; en ik heb nog een tentamen ook...

VERA: Oh? Wat studeer je?

MARLOES: Economie...

VERA: Echt waar? Dat heb ik ook gestudeerd!

MARLOES: Echt waar?

VERA: Ja, oh, het is een fantastische studie, vind je niet?

MARLOES: Oh, ja... fantastisch... *(weer een uithaal)*

VERA: Oh, rustig maar. Weet je wat? Je mag wel een paar nachtjes hier blijven als je dat wilt...

MARLOES: Oh! Echt waar..?

VERA: Ja... nou, een paar nachtjes maar, hoor...

MARLOES *(valt haar om de hals)*: Echt waar? *(staat op)*

VERA: Ja, nou... alleen als het echt niet anders kan...

MARLOES: Fantastisch, haal ik meteen mijn andere koffers! Je bent geweldig! *(gaat af)*

VERA: Ja, nou... *(pakt de telefoon weer en belt)* Susan? Ja, met mij weer.. eh, dat je langs zou komen en zo, nou dat gaat toch niet hoor, vrees ik. Ja, ik weet het met een logee is er evengoed nog genoeg ruimte, maar het probleem is dat ik nu twee logees heb... Ja... een studente zonder kamer, dochter van mijn buurman... ach, zo zielig, ze zat zo te huilen... ja, ik ben veels te goed, ik weet het... Maar, weet je, op zich is er nog wel de logeerkamer, als je wilt... oke... ja, oke, zie ik je morgen, tot dan! *(legt de telefoon weer neer en gaat lui onderuit gezakt zitten)* Hehe... *(heeft net wat rust als er op de deur gebonst wordt en gebeld)* Wat nu weer! Oh, ik wil gewoon rust! Rust! *(staat op en loopt naar de deur en doet open, Dini, een nogal opzichtig geklede vrouw, stormt binnen)* Wat krijgen we nu weer?

DINI: Snel, doe de deur dicht! Snel!

VERA: Hoezo dan? Wie bent u eigenlijk?

DINI: Doe snel dicht, vanwege me man!

VERA: Je man? Maar, waarom zou ik?

DINI: Als je die binnen laat, ramt hij alles hier in elkaar, ik zweer het je! *(Vera doet nu toch maar snel de deur dicht)* Pfff...

VERA: En vertel me nu maar eens wie u bent, mevrouw... *(er wordt meteen op de deur gebonst)* Wat heeft dit allemaal te betekenen?

DINI: Niet open doen! *(gebons blijft doorgaan)*

VERA: Dit kan toch niet langer. *(doet open. Dini verschuilt zich snel achter de bank. Een razende man, Koos, stormt binnen)*

KOOS: Waar is ze!?! *(Dini kruipt achter de bank ineem)* Waar zit ze! Die snol!

VERA: Wat heeft dit te betekenen, meneer!

KOOS: Ik zag haar wel naar binnengaan hier, die sloerie...

VERA: Over wie heeft u het?

KOOS: Mijn vrouw! Ik heb het over mijn vrouw, dat serpent!

VERA: Oh...

KOOS: Waar is ze?

VERA: Meneer, wilt u onmiddellijk mijn huis verlaten, en mij niet meer lastig vallen, anders.. anders bel ik de politie!

KOOS: Ik zag haar hier naar binnen gaan.. *(kijkt overal, behalve achter de bank)*

VERA: U heeft geen recht om zo tegen uw vrouw tekeer te gaan, en haar zo uit te schelden, het is gewoon schandalig! Schandalig!

KOOS: Oh, schandalig, he! Het is zeker niet schandalig dat ik haar net hiernaast in bed met een ander betrapte?

VERA: Oh..

KOOS: Waar is ze, die snol!

VERA: Gaat u onmiddellijk weg, meneer, of ik bel de politie! *(pakt de telefoon. Koos ziet dat ze het meent en druipt af richting deur na nog een maal de kamer rond gekeken te hebben)*

KOOS: Nou, zeg maar tegen haar dat ze ons huis niet meer in hoeft te komen, nooit meer! *(slaat de deur dicht. Dini kruipt achter de bank vandaan gaat op de bank zitten huilen)*

VERA: Ik ben vandaag geaboneerd op huilende mensen geloof ik. Wat is dit allemaal in vredesnaam?

DINI: Oh, wat erg, allemaal...

VERA: Was dat uw man?

DINI: Ja..

VERA *(komt bij haar zitten)*: En eh.. klopt het wat hij zei?

DIDI: Ja..

VERA: Dat hij u hiernaast vond...

DINI: Ja...

VERA: In een eh... comprimerende positie?

DINI: Ja! *(huilt nu voluit)*

VERA: Oh, jee... *(weet niet zo goed wat ze doen moet)*

DINI: Waar moet ik nu naar toe?

VERA: Tja, naar huis lijkt me niet zo'n goed idee... *(Dini snikt)* Naar je moeder?

DINI: Die is dood...

VERA: Oh... Eh, broers, zusters?

DINI: Ik heb een zuster...

VERA: Ah!

DINI: Die woont in Australië...

VERA: Oh...

DINI: Waar moet ik nou naar toe?

VERA: Eh, misschien naar die eh.. meneer waarmee u eh.. net gevonden werd?

DINI: Dat is misschien een idee, ja... Of, nee, ik denk niet dat zijn vrouw

dat leuk zal vinden...

VERA: Oh...

DINI: Wat erg allemaal!

VERA: Nou, blijf dan maar een nachtje hier slapen...

DINI: Ja?

VERA: Tuurlijk, ruimte genoeg...

DINI: U woont hier helemaal alleen?

VERA: Ja.. of nee, ik krijg tijdelijk nog twee mensen hier wonen..

DINI: Mannen?

VERA: Nee, vrouwen..

DINI: Oh, gelukkig, als ik te dicht in de buurt van mannen kom, gebeuren er allemaal tragische dingen...

VERA: Oh.. nee, het zijn geen mannen, het is eh, een arme studente die haar vader zoekt en een mevrouw die eh... zichzelf kwijt is..

DINI: Oh, en dan komt er nu nog iemand bij die haar man kwijt is...

VERA: Ja... *(moeten allebei een beetje lachen)*

DINI: Waar is de wc?

VERA: Het toilet is die kant op... *(Dini staat op en loopt weg, maar gaat dan nog even terug naar Vera)*

DINI: Aangenaam trouwens; Dini... *(schudden handen)*

VERA: Oh, Vera, aangenaam... *(loopt weg, af. Vera belt haar vriendin)*

VERA: Susan? Met mij weer... Je kunt toch niet komen vrees ik; zelfs de logeerkamer is nu vol. Ja er is weer iemand aan komen lopen. Zo zielig... ja, ik weet het ik ben veels te goed. En dat nu net de huismeester me gewaarschuwt heeft voor onderhuurders. *(ziet op tafel papier van regelementen van huisbaas. Ze pakt het op)* Een andere keer maar, goed? Oke, dag... *(legt de telefoon weg en bekijkt het huurreglement)* Oh, jee, ik heb zomaar het gevoel dat het moeilijke tijden gaan worden. *(zucht)* Nou ja, het is maar voor een paar dagen. *(bel gaat. Vera doet open. Marloes komt binnen met twee koffers)*

MARLOES: Zo, waar slaap ik?

VERA: Eh, in de slaapkamer daar...

MARLOES: Oke... ik heet trouwens Marloes...

VERA: Vera... *(schudden handen)*

MARLOES: Nou, gezellig, wij met zijn tweeën...

VERA: Nou... niet met zijn tweeën eigenlijk...

MARLOES: Oh, heb je een kat, leuk!

VERA: Nou nee.. geen kat...

MARLOES: Ah, een hond!

VERA: Nee, niet echt...

MARLOES: Een parkiet dan?

VERA: Nou nee, ehm, er zijn nog twee logees..
MARLOES: Oh?
VERA: Ja, de ene is een... ah! *(dan komt Dini weer binnen. En er wordt geklopt)* Ah, daar zal je de derde ook net hebben. *(doet open. Ciska komt binnen met een heel klein koffertje)* Is dat al je bagage?
CISKA: Ik geloof niet in materiele bezittingen...
VERA: Oh, nee?
CISKA: Slecht voor de ziel...
VERA: Oh. Ehm, mag ik je voorstellen? *(Marloes loopt langs ze naar buiten)*
MARLOES: Ik heb nog een tas op de gang staan...
VERA: Oh, eh... *(went zich dan maar richting Dini)* Eh, dit is... eh...
DINI: Dini, hai...
VERA: Juist, Dini. En dit is.. eh...
CISKA: Ciska, aangenaam...
VERA: Dini woont hier ook een tijdje...
CISKA: Oh, ik dat dat wij tweeën de enige waren...
VERA: Eh, dat dacht ik eerst ook, ja...
CISKA: Nou ja, het is groot genoeg voor zijn drieën... *(Marloes komt binnen door de nog openstaande deur met nog een weekendtas)*
VERA: Ah, en daar hebben we.. de vierde dan...
CISKA: Een vierde?
DINI: Nog eentje? *(Vera gaat bij Marloes staan)*
MARLOES: Wie zijn dit allemaal..?
VERA: Eh.. dit is eh.. Ciska... of nee...
CISKA: Dat ben ik...
MARLOES: Marloes. Aangenaam.
CISKA: Hallo...
DINI: Hai... *(Ciska kijkt naar de luchtige kleding van Dini. Dini merkt haar kijken)* Heb ik iets van je an of zo..?
CISKA: Nee, gelukkig niet...
MARLOES: Ehm, zijn het deze drie of komen er nog meer misschien?
VERA: Nee, nee, en zij zal hier alleen vanacht slapen, denk ik, ze eh.. heeft wat problemen thuis...
DINI: Ja, ga 't effe aan iedereen z'n neus hange, ja?
CISKA: Ach jee, een verdwaald schaap...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto